

Interview with Iaroslava Uhrenchuk, Bohorodchany

Uhrenchuk Iaroslava Mikhailivna **Name:**

IF_Bog_09_05_Ugrenchuk **Code:**

1934 **Born:**

Female **Gender:**

Ukrainian **Nationality:**

Bookkeeper **Profession:**

Bookkeeper **Occupation:**

12 **Length:**

2009 , 17 **Date:**

Transcription:

IF_Bog_09_05_Ugrenchuk -

Угренчук Ярослава Михайлівна, 1934 р., місцева, бухгалтер. Запис 17.08.2009, Величко Т.В.,
Гордон М.А. (12 хвилин).

ЯМ - Угренчук Я.М.

ТВ - Величко Т.В.

00:00

ЯМ: То церкви їх... Hi, вони не церкви називали, то по-українські, а як їх..? Забула я. Там були.
Показує на будинок за пам'ятником Були-були єреї тут во. От за цим будинком там (Були дві ці, шо вони ходили молитися, єреї. У нас радянських воїнів у центрі Богородчан). знала де вони жили,(мама респондентки) єреїв було багато, поляки були. Дуже багато. І вона по яким будинкам. Як йти по тій вулиці, як автобусна станція, наліво вниз. Там були будинки, жили єреї, так по праву сторону, як йти вулицею вниз.

01:15

ТВ: А як та вулиця називалась, але те місце люди звали?

ЯМ: Я не пам'ятаю, я була дитина. Я не дуже то й во... Тут так само були будинки. Тут був базар, а тепер побудували адміністративний будинок, а тут во була церква, дерев'яна. Но вона згоріла. Тепер тут братська могила.

02:02

ТВ: А ви євреїв знали? Спілкувалися з ними?

ЯМ: Спілкувалися. Були такі старенькі бабусі, що з ними говорила. Вони говорили всім: «Добрий день, добрий день». І відповідали: «Дай, Боже, здоров'я». Вони відповідали так. Бо вони, кажуть, в Ісуса вірили, а в Матінку Божу не вірили.

ТВ: А як вони були одягнені? Не так, як українці?

ЯМ: Нє, були одяг був такий. Но тільки ті, що до церкви ходили, то йшли вони в свою..., ну як її називали... Як вони йшли, то вони не хрестилися, та й во йшли у двері, пам'ятаю... О, божниці, (показує, як я нагадала, божниці називалися...) і от так цілували і притуляли збоку руку Такий був вхід у них в божницю. Бо ми приходимо до цілували руку і притуляли її до двері). нашої церкви, то ма хрестимося і кланяємося. А вони цілували руку і шось ляпали збоку у двері. Так йшли у свою божницю.

03:37

ТВ: А коли вони йшли у свою божницю, вони щось одягали?

ЯМ: Так, були одягнені в чорному одязі такому, і такий довгий одяг мали, чорний. То я запам'ятала, що я була малою і бігала. Я тамо жила біля євреїв недалеко. Я жила по тій вулиці. Вони мали будиночки, магазини мали в дерев'яних будинках. І собі торгували, вони на роботах не робили. Вони нійде на роботу не йшли. Вони тільки то, що мали магазині. Ні на полі не робили. Вони не мали поля.

04:27

ТВ: А яких людей з євреїв пам'ятаєте?

ЯМ: Ой, забули.

ТВ: А як тих бабусь звали?

ЯМ: Вже забула. Колись пам'ятали. Вже пам'ять у мене не туда вертається.

05:01

ТВ: А Ви бачили єрейський похорон?

ЯМ: Знаєте, не пригадую. Бачила, як їх носили у ту божницю. Але як то виглядали. І був у нас єрейський цвинтар. Там за містом йти, далеко, там, де наша друга школа. Ну як я вам поясню. Був у них цвинтар окремо. І вони хрести не ставили, а ставили такі мраморні..., і були фотографії на цьому і надпис по-єрейські.

ТВ: А цвинтар залишився?

ЯМ: Знесли. При Союзі знесли. А там вже пішла забудова.

06:20 - 07:13 - підійшла на вулиці знайома респондента. ЯМ пояснювала, хто ми такі.

07:13

ЯМ: Там котельню побудували

ТВ: А не казали, що не можна цвинтар руйнували..?

ЯМ: А при Союзі чи можна, чи не можна руйнувати не питали. Наші церкви руйнували при Союзі, і тих людей переслідували, які вірили в Бога. Комуністи були! Я виростала при тій владі. Я

пам'ятаю, як німці тут були, як ходили.

08:05

ТВ: А Ви ходили до євреїв в магазини?

ЯМ: Ходили, ми всі ходили до євреїв. Євреї майже всі мали магазини. А де ми мали купувати? У євреїв. Українці тоді були бідні. Ми були під Польщею.

(Повторює, що були під Польщею, потім прийшла радянська влада).

- питаемо особисті дані: ПІБ, освіта 08:34

09:24

ТВ: А свята єрейські ви пам'ятаєте?

ЯМ: Вони суботу святкували. У них субота то був, не неділя, а субота.

ТВ: А що вони робили?

ЯМ: А нічого не робили. Навіть магазини закривали. Вони нічого не робили. Субота був вихідний день.

ТВ: А чому саме субота?

ЯМ: Шо я буду в них питати, я дитина?! А моя мама, якби жила. Но вона померла. Вона багато більше б розповідала.

(питаемо про кухню євреїв, каже, що нічого не пам'ятає). 10:36

ЯМ: Я в магазин ходила. Там була така старенька бабка. Не пам'ятаю, як її звали. То вона любила пригостити. Кусочек хліба, але цукерок любила дати дітям. Знаєте, я коли йшла, то вона знала мене, бо ми жили недалеко коло неї. Як йшла, то вона любила дати якусь цукерку. Не жаліла, давала за дурню. А так я не знаю.

11:34

Ну, добре, я вже йду.

ТВ: Дякуємо Вам.

English translation of transcription:
not yet

Description:
see transcription

Interviewer: Tatyana Velichko

Interviewer: Matvey Gordon

[Stanislavow \(Ivano-Frankivsk\) Community](#):

<http://www.jgaliciabukovina.net/he/node/111681> **Source URL:**